

Η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Τρίκκης για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης](#)

“Η Υπεραγία Θεοτόκος «μετέστη». Γεύθηκε κατά το ανθρώπινον το θάνατο, αλλά δεν έμεινε υπό την εξουσία του θανάτου! Η «Μήτηρ της ζωής», η Μητέρα του Θεού, ο οποίος δι’ αυτής έγινε άνθρωπος, για να δωρίσει την ζωή στους ανθρώπους, στέκεται σήμερα στα δεξιά του Υιού της «εν

ιματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη»”.

Αυτά τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος στην ποιμαντορική Εγκύκλιος για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Παρακάτω η ποιμαντορική Εγκύκλιος:

Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Ἐλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης

τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου καί Πύλης

Π ρ ό ς

Τόν Ἱερόν Κλῆρον καί τόν Φιλόχριστον λαόν

τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας Αὐτοῦ

Ἀδελφοί μου εὐλογημένοι,

«Μετέστης πρός τήν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς»

Σήμερα, ἀδελφοί μου, ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί πανηγυρίζουμε! Πανηγυρίζουμε μία κοίμηση, ὅσο καί ἂν αὐτό ἀκούγεται παράδοξο! Μία κοίμηση, ἕναν θάνατο δηλαδή, ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύει περίτρανα ὅτι ἡ ἰσχύς τοῦ θανάτου καταργήθηκε! Μία κοίμηση «ἀθάνατο», ὅπως ψάλλουμε στοὺς ὕμνους τῆς ἐορτῆς. Τήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, ἡ οποία τόσο ἀνίσχυρο ἔδειξε τό θάνατο, ὥστε οὔτε ἡ λέξη «θάνατος» νά μήν μπορεῖ νά πλησιάσει τό πανάγιο ὄνομά Της.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος «μετέστη». Γεύθηκε κατά τό ἀνθρώπινον τό θάνατο, ἀλλά δέν ἔμεινε ὑπό τήν ἐξουσία τοῦ θανάτου! Ἡ «Μήτηρ τῆς ζωῆς», ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δι’ αὐτῆς ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά δωρίσει τήν ζωή στους ἀνθρώπους, στέκεται σήμερα στά δεξιὰ τοῦ Υἱοῦ τῆς «ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη». Ὅπως Ἐκεῖνος πέθανε, ἐτάφη, ἀνέστη καί ἀνελήφθη «ἐν σώματι» στοὺς οὐρανούς, ἔτσι καί ἡ Παναγία πέθανε, ἐτάφη στή Γεθσημανή ἀπό τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, ἀλλά «μετέστη», δηλαδή ἀναστήθηκε ἀπό τόν Υἱό της καί εὐρίσκεται στὸν Παράδεισο μέ τό ἀναστημένο καί ἄφθαρτο πλέον σώμα της.

Ὅμως, σήμερα πανηγυρίζουμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, γιατί ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ

γίνεται καί Μητέρα ὅλων μας, καθώς ὅπως κάθε μητέρα γεννᾷ καί φέρνει στή ζωή ἕναν ἄνθρωπο, ἔτσι καί ἐκείνη πλέον μέ τήν μητρική ἀγάπη, τήν σκέπη καί κυρίως τήν προσευχή της ἐπιθυμεῖ καί προσπαθεῖ νά μᾶς φέρει ὅλους στήν αἰώνια ζωή, στή Βασιλεία τοῦ Υἱοῦ τῆς καί κοντά της! Καί ὑμνῶντας τήν, Τήν παρακαλοῦμε «συγγενοῦς οἰκειότητος μή ἐπιλάθη, Δέσποινα». «Μήν ξεχάσεις, Δέσποινα, τούς συγγενεῖς σου, τά παιδιά σου»! Τό συναίσθημα αὐτό, ὅτι ἡ «τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξωτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ» εἶναι ἡ μάνα μας ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα, τό θάρρος καί τό στήριγμά μας!

Πῶς θά ἦταν ὁ κόσμος χωρίς τήν Παναγία; Τί θά ἤμασταν ἐμεῖς χωρίς ἐκείνη, πού μᾶς ἔδωσε τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς ζωῆς μας, τό Σωτήρα καί Θεό; Κί ἂν στή λογοτεχνία ἔχει γραφεῖ ὅτι «ἡ ὁμορφιά θά σώσει τόν κόσμο», ἐμεῖς οἱ πιστοί μπορούμε νά διατρανώνουμε ὅτι ὁ κόσμος σώθηκε καί σώζεται πρῶτα ἀπό τή φιλόανθρωπη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐκφράστηκε μέ τήν ἐνσαρκη παρουσία Του στη γή, καί ὕστερα ἀπό τήν πνευματική ὁμορφιά τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἔγινε τό ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου!

Διά τοῦτο καί καθ' ὅλη τήν εὐλογημένη περίοδο, πού ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία της ἀφιερώνει, καθημερινά ὁλοκληρώναμε τήν ἀκολουθία τῆς παρακλήσεως ψάλλοντάς της: «Καί σέ μεσίτριαν ἔχω πρός τόν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξη τάς πράξεις ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει». Τήν ὥρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας μπροστά σέ ὅλους τούς ἁγίους ἀγγέλους ἡ Παναγία θά εἶναι ἡ μόνη, ἡ ὁποία θά μπορεῖ νά παρέμβει καί νά ζητήσῃ ἀπό τό Χριστό νά μή μᾶς κρίνει γιά τίς ἁμαρτωλές καί καταδικαστέες πράξεις μᾶς, ἀλλά νά τίς παραβλέψῃ καί νά μᾶς σώσῃ. Μέ πόση ἀγωνία θά στεκόμαστε ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ δικαιοκρίτου Χριστοῦ, ἀναμένοντας τήν τελική ἐτυμηγορία καί γνωρίζοντας πλέον ὅτι οἱ ἁμαρτίες μας θά ἐπιφέρουν τήν αἰώνια καταδίκη! Μόνη μας ἐλπίδα ἡ μητρική μεσιτεία καί παρέμβαση τῆς Θεοτόκου!

Αὐτή ἡ ἱκεσία καί ἡ παράκληση πρός τήν Μητέρα μας ἄς μή λείπει ποτέ ἀπό τό νοῦ, τήν καρδιά καί τά χεῖλη μας! «Παναγία μου, πρόφθασον καί λύτρωσαι ἡμᾶς»! «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμας»!

Ἔτη πολλά, εὐλογημένα καί παναγιосκέπαστα!

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΤΡΙΚΚΗΣ, ΓΑΡΔΙΚΙΟΥ ΚΑΙ ΠΥΛΗΣ Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ